

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2021
COM(2021) 429 final

2021/0244 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 vad gäller
behöriga myndigheters åtkomst till centraliserade bankkontoregister via den
gemensamma åtkomstpunkten**

{SWD(2021) 210 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Som betonas i EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet 2021–2025¹ måste Europeiska unionen intensifiera kampen mot kriminella ekonomier. Organiserade kriminella grupper använder sina betydande olagliga vinster för att infiltrera den lagliga ekonomin och de offentliga institutionerna, vilket urholkar rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter och undergräver människors rätt till säkerhet och deras förtroende för myndigheter. Olagliga intäkter från brottslig verksamhet i EU uppgick till 139 miljarder euro 2019², vilket motsvarar 1 % av dess bruttonationalprodukt. Trots utvecklingen av en rättslig ram för återvinning av tillgångar på EU-nivå och nationell nivå förverkas endast en liten andel av hjälpmedel till och vinning av brott³.

Snabb tillgång till finansiell information är avgörande för effektiva ekonomiska utredningar och för att framgångsrikt spåra och förverka hjälpmedel till och vinning av brott. I detta avseende är det viktigt att veta vem som är innehavare till ett bankkonto i en annan medlemsstat än den som genomför utredningen – inte bara för att kunna fastställa vilken medlemsstat som beslut om frysning och förverkande ska skickas till⁴, utan även för att ge utredare potentiellt avgörande ledtrådar. För att myndigheter med ansvar för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott i en medlemsstat ska få information om personer som är föremål för en utredning och som innehar bankkonton i en annan medlemsstat, måste de emellertid för närvarande inhämta informationen via kanaler för polisiärt samarbete eller rättsligt samarbete. Detta är en ofta betungande och tidskrävande process som hindrar snabb tillgång till information, som framgår av bilaga 7 till den konsekvensbedömning som åtföljer paketet med kommissionens lagstiftningsförslag om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt brottsbekämpning.

Enligt artikel 32a i (det femte) penningtvättsdirektivet⁵ ska medlemsstaterna införa centraliserade automatiserade mekanismer, till exempel centrala register eller centrala elektroniska datasöksystem, som gör det möjligt att fastställa identiteten hos fysiska eller juridiska personer som innehar eller kontrollerar betalkonton, bankkonton och bankfack.

---

¹ Kommissionens meddelande om EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet 2021–2025 (COM(2021) 170, 14.4.2021).

² Detta omfattar olaglig narkotika, människohandel, smuggling av migranter, bedrägerier (gemenskapsinternt momsbedrägeri via skenföretag, intrång i immateriella rättigheter, livsmedelsbedrägeri), miljöbrott (olagligt avfall och olaglig handel med vilda djur och växter), olagliga skjutvapen, olaglig tobak, cyberbrottslighet och organiserad egendomsbrottslighet (studien *Mapping the risk of serious and organised crime infiltration in legitimate businesses*, mars 2021, DR0221244ENN; <https://data.europa.eu/doi/10.2837/64101>).

³ Europol, *Does crime still pay? Criminal Asset Recovery in the EU – Survey of statistical information 2010-2014*, 2016; <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/does-crimestill-pay>.

⁴ På grundval av rådets rambeslut 2003/757/RIF och 2006/783/RIF och (från och med den 19 december 2020) förordning (EU) 2018/1805.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Enligt direktiv (EU) 2019/1153⁶ är medlemsstaterna redan skyldiga att utse myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott så att de kan få åtkomst till och söka i de centraliserade automatiserade mekanismerna (nedan kallade *centraliserade bankkontoregister* i enlighet med direktiv (EU) 2019/1153). Direktivet kräver också att de tar med kontoren för återvinning av tillgångar bland sina utsedda behöriga myndigheter och gör det möjligt för medlemsstaterna att utse skattemyndigheter och korruptionsbekämpande organ till behöriga myndigheter i den utsträckning dessa är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott enligt nationell rätt. Tidsfristen för att införliva direktivet är den 1 augusti 2021.

I enlighet med kommissionens förslag till ett nytt penningtvättsdirektiv, som läggs fram tillsammans med detta förslag, ska medlemsstaterna säkerställa att informationen från centraliserade bankkontoregister finns tillgänglig via den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister (nedan kallad *den gemensamma åtkomstpunkten*) som ska utvecklas och drivas av kommissionen⁷. Om de centraliserade bankkontoregistren sammankopplades skulle myndigheter med åtkomst till den gemensamma åtkomstpunkten snabbt kunna fastställa om en person innehar bankkonton i andra medlemsstater utan att behöva fråga alla sina motparter i de andra medlemsstaterna. I enlighet med den rättsliga grunden (artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*)) kommer det nya penningtvättsdirektivet att föreskriva åtkomst till den gemensamma åtkomstpunkten endast för finansunderrättelseenheter, dvs. det nationella organ som tar emot rapporter om misstänkta transaktioner från ansvariga enheter⁸ och vidarebefordrar dem, när så är lämpligt, till brottsutredande myndigheter. För att bekämpa allvarlig brottslighet och i synnerhet för att kunna genomföra effektiva finansiella utredningar behöver dock myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott också åtkomst till den gemensamma kontaktpunkten så att de kan identifiera, analysera och tolka den finansiella information som är relevant för straffrättsliga förfaranden.

Syftet med detta förslag är att utvidga åtkomsten till den gemensamma åtkomstpunkten, som införs genom det nya penningtvättsdirektivet, till de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott och som har utsetts till behöriga myndigheter i enlighet med artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/1153.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag kompletterar bestämmelserna om den gemensamma åtkomstpunkten i kommissionens förslag till det nya direktivet om bekämpning av penningtvätt.

Grunden för ramen för bekämpning av penningtvätt (artikel 114 i EUF-fördraget) rör den inre marknaden och syftet är att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta förslag kompletterar och bygger på den förebyggande sidan av politiken för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, och det stärker den rättsliga ramen när det gäller samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott (EUT L 186, 11.7.2019, s. 122).

⁷ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv 2021/XX.

⁸ Juridiska eller fysiska personer som omfattas av penningtvättsdirektivet och av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt/finansiering av terrorism.

Detta förslag är i linje med den handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism vilken kommissionen antog i maj 2020⁹. I handlingsplanen betonas att en unionsomfattande sammankoppling av centrala bankkontoregister är nödvändig för att ge finansunderrättelseenheter och brottsbekämpande myndigheter snabbare tillgång till uppgifter om bankkonton och för att underlätta gränsöverskridande samarbete. I strategin för EU:s säkerhetsunion¹⁰ (juli 2020) betonas också att en sådan sammankoppling avsevärt skulle kunna påskynda finansunderrättelseenheters och behöriga myndigheters tillgång till finansiell information. I den nya EU-strategin för att bekämpa organiserad brottslighet aviseras att kommissionen kommer att revidera direktiv (EU) 2019/1153 för att ge brottsbekämpande myndigheter tillgång till den framtida plattformen för sammankoppling av centraliserade bankkontoregister i unionen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det föreslagna direktivet är i linje med unionens politiska mål, i synnerhet kampen mot allvarlig brottslighet och ramen för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet det nya paketet mot penningtvätt.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I linje med den rättsliga grund som används för att anta den rättsakt som ändras, dvs. direktiv (EU) 2019/1153, är den rättsliga grunden för det föreslagna direktivet artikel 87.2 i EUF-fördraget. Den bestämmelsen gör det möjligt för unionen att vidta åtgärder för polissamarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter (inbegripet polisen, tullen och andra specialiserade brottsbekämpande organ), särskilt när det gäller insamling, lagring och utbyte av information som är relevant för att förebygga, upptäcka och utreda brott.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) kan förslagets mål inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand, och kan därför bättre uppnås på unionsnivå. Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Organiserade kriminella grupper verkar ofta över gränserna, bland annat för att gömma och återinvestera sina olagligt förvärvade tillgångar. Risken för att organiserade kriminella grupper kanalisera sina olagliga vinster till att infiltrera ekonomin påverkar unionen som helhet och kräver därför åtgärder på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen som fastställs i artikel 5.4 i EU-fördraget är detta förslag begränsat till vad som är nödvändigt och proportionellt för att underlätta användning och utbyte av relevant finansiell information för de myndigheter som är skyldiga att skydda unionens medborgare.

---

⁹ Meddelande från kommissionen om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism (C(2020) 2800, 7.5.2020).

¹⁰ Kommissionens meddelande *Strategi för EU:s säkerhetsunion* (COM(2020) 605, 24.7.2020).

Direktiv (EU) 2019/1153 ger åtkomst endast till en begränsad uppsättning uppgifter (t.ex. ägarens namn och bankkontonummer) som är absolut nödvändiga för att fastställa om den person som är föremål för en utredning har ett bankkonto och i så fall hos vilka banker. Samma begränsning kommer också att gälla för de åtkomst- och sökmöjligheter, via den gemensamma åtkomstpunkten, som skapas genom detta förslag.

Följaktligen kommer behöriga myndigheter i andra medlemsstater att kunna få direkt åtkomst till och söka efter följande begränsade information genom den gemensamma åtkomstpunkten (se artikel 4.2 jämförd med artikel 2.7 i direktiv (EU) 2019/1153; se även artikel 32a.3 i det nuvarande penningtvättsdirektivet samt artikel 14.3 i det föreslagna nya penningtvättsdirektivet och artikel 18.1 i den föreslagna nya penningtvättsförordningen):

- För innehavaren av kundkontot och alla personer som förmodas agera i kundens namn: namn, kompletterat med antingen de övriga identifieringsuppgifter som krävs eller ett unikt identifieringsnummer.
- För den verkliga huvudmannen för innehavaren av kundkontot: namn, kompletterat med antingen de övriga identifieringsuppgifter som krävs eller ett unikt identifieringsnummer.
- För bank- eller betalkontot: internationellt bankkontonummer (IBAN-nummer) och datumet för kontots öppnande och avslutande.
- För bankfacket: hyrestagarens namn, kompletterat med antingen de övriga identifieringsuppgifter som krävs eller ett unikt identifieringsnummer och hyresperiodens varaktighet.

De föreslagna åtgärderna kommer alltså inte att göra det möjligt för myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott att få åtkomst till och söka efter känsliga uppgifter, såsom information om transaktioner eller kontosaldon. Endast uppgifter som är absolut nödvändiga för att identifiera en innehavare till ett bankkonto, betalkonto eller bankfack kommer att göras tillgängliga via den gemensamma kontaktpunkten. När myndigheterna med hjälp av den åtkomst som föreskrivs i detta förslag identifierar hos vilket finansinstitut den person som är föremål för en utredning har ett bankkonto i en annan medlemsstat kommer de, när det anses nödvändigt, att behöva begära ytterligare information (t.ex. en förteckning över transaktioner) via lämpliga kanaler för polisiärt eller rättsligt samarbete.

- **Val av instrument**

Detta förslag har formen av ett direktiv, eftersom det innebär en ändring av direktiv (EU) 2019/1153.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Synpunkter från andra institutioner och samråd med berörda parter**

I rådets slutsatser från juni 2020 om förstärkta finansiella utredningar för att bekämpa grov och organiserad brottslighet¹¹ uppmanade medlemsstaterna kommissionen att överväga att ytterligare stärka den rättsliga ramen genom att sammankoppla nationella centraliserade

---

¹¹ Rådets slutsatser om förstärkta finansiella utredningar för att bekämpa grov och organiserad brottslighet, 17 juni 2020 (8927/20).

bankkontoregister för att påskynda tillgången till finansiell information och underlätta det gränsöverskridande samarbetet mellan behöriga myndigheter i unionen.

I sin resolution av den 10 juli 2020¹² välkomnade Europaparlamentet kommissionens plan att säkerställa sammankoppling av centraliserade bankkontoregister för att underlätta snabbare tillgång till finansiell information för brottsbekämpande myndigheter och finansunderrättelseenheter under olika undersökningsfaser och underlätta gränsöverskridande samarbete i full överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Under utarbetandet av detta förslag samrådde kommissionen med kontoren för återvinning av tillgångar vid möten i plattformen för kontor för återvinning av tillgångar och genom ett informellt och riktat samråd. De stödde till fullo initiativet.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget stöds av konsekvensbedömningen av det föreslagna paketet mot penningtvätt (särskilt bilaga 7 om sammankoppling av bankkontoregister), varom nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande den 4 december 2020. Det arbetsdokument som bifogas förslaget innehåller en ytterligare analys av situationen och konsekvenserna av att utvidga åtkomsten till det sammankopplade systemet av centraliserade bankkontoregister även till de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott och som utsetts enligt direktiv 2019/1153.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag kommer att ge tydligt utsedda myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott åtkomst till det sammankopplade systemet av centraliserade bankkontoregister, den gemensamma åtkomstpunkten för bankkontoregister. Detta kommer att göra det möjligt för dem att snabbt avgöra om en person innehar bankkonton i andra medlemsstater utan att behöva vända sig till alla sina motparter i alla EU:s medlemsstater.

De centraliserade bankkontoregistren centraliserar personuppgifter om juridiska och fysiska personer. Utvidgning av åtkomsten till den gemensamma åtkomstpunkten kommer därför att påverka de registrerades grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till integritet och rätten till skydd av personuppgifter (artiklarna 7 respektive 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*)).

Eventuella resulterande begränsningar av utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan, särskilt de som fastställs i artiklarna 7 och 8, är förenliga med kraven i stadgan, i synnerhet artikel 52.1.

Begränsningen är föreskriven i lag och motiveras av behovet av att eftersträva ett mål av allmänt intresse som erkänns av unionen, dvs. att bekämpa allvarlig brottslighet.

Dessutom är begränsningarna förenliga med det väsentliga innehållet i rättigheterna och friheterna i fråga och står i proportion till det mål som eftersträvas.

---

¹² Europaparlamentets resolution av den 10 juli 2020 om en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism – kommissionens handlingsplan och annan utveckling på senare tid (2020/2686(RSP)).

När det gäller rätten till integritet är inverkan begränsad, särskilt som detta förslag inte kräver insamling av ytterligare uppgifter om kontoinnehavare och med tanke på att den information från andra medlemsstater som är tillgänglig via den gemensamma kontaktpunkten redan kan erhållas via kanaler för polisiärt och rättsligt samarbete. Dessutom kommer ingreppet i rätten till integritet att vara relativt begränsat i fråga om allvarlighetsgrad eftersom de tillgängliga och sökbara uppgifterna inte omfattar finansiella transaktioner eller kontosaldon. De kommer att omfatta en begränsad uppsättning uppgifter (t.ex. ägarens namn och bankkontonummer) som är absolut nödvändiga för att en behörig myndighet i en viss medlemsstat ska kunna fastställa hos vilken eller vilka banker i andra medlemsstater föremålet för en utredning har ett konto.

När det gäller skyddet av fysiska personers personuppgifter kan information om bankkonton utgöra personuppgifter och åtkomst till dessa uppgifter för myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott skulle utgöra behandling av personuppgifter. Behandlingen av uppgifter från de centraliserade bankkontoregister som dessa myndigheter har åtkomst till och söker i via den gemensamma åtkomstpunkten skulle omfattas av de nationella lagar som införlivar direktiv (EU) 2016/680, vilket för närvarande är fallet för uppgifter som åtkoms och söks på grundval av direktiv (EU) 2019/1153 i dess nuvarande lydelse.

Dessutom kommer de skyddsåtgärder och begränsningar som redan föreskrivs i direktiv (EU) 2019/1153 att gälla även för utsedda myndigheters direkta åtkomst till eller sökning i andra medlemsstaters centraliserade bankkontoregister via den gemensamma åtkomstpunkten. Det gäller särskilt de skyddsåtgärder och begränsningar som föreskrivs i artiklarna 3, 4, 5 och 6 i det direktivet, som i synnerhet föreskriver följande:

- Endast de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott och som har utsetts av medlemsstaterna kommer att kunna få åtkomst till och söka i de centraliserade bankkontoregistren, även via den gemensamma åtkomstpunkten (artikel 3.1 jämförd med den nya artikel 4.1a i direktivet).
- Befogenhet att få åtkomst till och söka i de centraliserade bankkontoregistren, även via den gemensamma åtkomstpunkten, beviljas endast i syfte att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra *allvarliga brott* eller stödja en brottsutredning om *allvarliga brott* (artikel 4.1 och den nya artikel 4.1a i direktivet). Med *allvarliga brott* avses i detta sammanhang de former av brottslighet som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2016/794¹³ (artikel 2.12 i direktivet).
- Som anges ovan är endast en begränsad uppsättning av uppgifterna i de centraliserade bankkontoregistren, vilken är absolut nödvändig för att fastställa om den person som är föremål för en utredning har ett konto i en bank och hos vilka banker, tillgänglig och sökbar, även via den gemensamma åtkomstpunkten (t.ex. ägarens namn och bankkontonummer) (artikel 4.2 jämförd med artikel 2.7).
- Åtkomst och sökningar, även när de utförs via den gemensamma åtkomstpunkten, måste ske efter en bedömning från fall till fall av särskilt utsedd och bemyndigad personal vid varje behörig myndighet (artikel 5.1 och 5.2). Medlemsstaterna måste

---

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

vidta åtgärder för att säkerställa datasäkerhet i enlighet med höga tekniska standarder när det gäller åtkomst till och sökning i uppgifter om bankkonton (artikel 5.3).

- Loggar måste föras över all åtkomst och alla sökningar, även när de görs via den gemensamma åtkomstpunkten (artikel 6.1). Dessa loggar måste kontrolleras regelbundet av dataskyddsbuden vid de centraliserade bankkontoregistren och på begäran göras tillgängliga för den behöriga tillsynsmyndigheten (artikel 6.2). Loggarna får endast bevaras för övervakning av dataskyddet, måste på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och måste raderas fem år efter det att de skapades, såvida de inte behövs för övervakningsförfaranden (artikel 6.3).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I den rättsakt som ska ändras (direktiv (EU) 2019/1153) föreskrivs redan lämplig övervakning, rapportering och utvärdering.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 ändrar artikel 4 i direktiv (EU) 2019/1153 och ger utsedda myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott möjlighet att direkt få åtkomst till och söka i andra medlemsstaters centraliserade bankkontoregister genom den gemensamma åtkomstpunkten.

I artikel 2 fastställs tidsfristen för medlemsstaternas införlivande av det nya direktivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 vad gäller behöriga myndigheters åtkomst till centraliserade bankkontoregister via den gemensamma åtkomstpunkten**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 87.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att underlätta åtkomsten till finansiell information för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra allvarliga brott, däribland terrorism. I synnerhet är snabb åtkomst till finansiell information avgörande för att genomföra effektiva brottsutredningar och för att framgångsrikt spåra och därefter förverka hjälpmedel till och vinning av brott.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153¹⁶ gör det möjligt för de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott och som har utsetts av medlemsstaterna att få åtkomst till och söka i, med förbehåll för vissa skyddsåtgärder och begränsningar, uppgifter om bankkonton. I direktiv (EU) 2019/1153 definieras uppgifter om bankkonton som vissa uppgifter som finns i de centraliserade automatiserade mekanismer som medlemsstaterna inrättat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁷ och som i direktiv (EU) 2019/1153 kallas centraliserade bankkontoregister.

---

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (EUT L 186, 11.7.2019, s. 122).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (3) De myndigheter som utsetts enligt direktiv (EU) 2019/1153 omfattar åtminstone kontoren för återvinning av tillgångar och kan även inbegripa skattemyndigheter och korruptionsbekämpande organ i den utsträckning dessa är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott enligt nationell rätt. Enligt det direktivet har de behöriga myndigheterna befogenhet att direkt få åtkomst till och söka i endast de centraliserade bankkontoregistrarna i den medlemsstat som utsåg myndigheten.
- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) YYYY/XX¹⁸, som ersätter Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁹ och bibehåller huvuddragen i det system som inrättas genom det direktivet, föreskriver dessutom att de centraliserade automatiserade mekanismerna sammankopplas via den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister (nedan kallad *den gemensamma åtkomstpunkten*) som ska utvecklas och drivas av kommissionen. Enligt direktiv (EU) YYYY/XX har emellertid endast finansunderrättelseenheterna direkt åtkomst till de centraliserade automatiserade mekanismerna, även via den gemensamma åtkomstpunkten.
- (5) Med tanke på den organiserade brottslighetens och penningtvättens gränsöverskridande karaktär samt vikten av relevant finansiell information för att bekämpa brottslig verksamhet, även genom att snabbt spåra, frysa och förverka olagligt anskaffade tillgångar när så är möjligt och lämpligt, bör myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott och som utsetts i enlighet med direktiv (EU) 2019/1153 kunna få direkt åtkomst till och söka i andra medlemsstaters centraliserade bankkontoregister genom den gemensamma åtkomstpunkt som inrättas i enlighet med direktiv (EU) YYYY/XX.
- (6) De skyddsåtgärder och begränsningar som redan fastställts genom direktiv (EU) 2019/1153 bör också tillämpas när det gäller de möjligheter att få åtkomst till och söka i uppgifter om bankkonton via den gemensamma åtkomstpunkten vilka fastställs i detta direktiv. Dessa skyddsåtgärder och begränsningar omfattar de som rör begränsningen till de myndigheter som har befogenhet att få åtkomst till och söka i uppgifter om bankkonton, de syften för vilka åtkomst och sökning får ske, de typer av uppgifter som är åtkomliga och sökbara, krav som gäller för de utsedda behöriga myndigheternas personal, datasäkerhet samt loggning av åtkomst och sökning.
- (7) All behandling av personuppgifter som utförs av de behöriga myndigheterna i samband med de åtkomst- och sökmöjligheter som fastställs i detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680²⁰. Detta direktiv är därmed förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till respekt för privatlivet och familjelivet och rätten till skydd av personuppgifter.

---

¹⁸ [Hänvisning till det nya penningtvättsdirektivet när det har antagits].

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (8) Med tanke på att målet med detta direktiv, dvs. att ge utsedda myndigheter med behörighet att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott rätt att få åtkomst till och söka i andra medlemsstaters centraliserade bankkontoregister via den gemensamma åtkomstpunkt som inrättats genom direktiv (EU) YYYY/XX, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (9) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.]
- [eller]
- [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]
- (10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (11) Direktiv (EU) 2019/1153 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725²¹ [och avgav ett yttrande den XX 2021].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4 i direktiv (EU) 2019/1153 ska följande punkt införas:

”1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3.1 har befogenhet att direkt och omedelbart få åtkomst till och söka i uppgifter om bankkonton i andra medlemsstater vilka är tillgängliga via den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister som inrättats i enlighet med artikel XX i direktiv (EU) YYYY/XX [*det nya penningtvättsdirektivet*] när det är nödvändigt för fullgörandet av deras uppgifter i syfte att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott eller stödja en brottsutredning som rör ett allvarligt brott, inbegripet identifiering, spårning och frysning av tillgångar i samband med en sådan utredning.”

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den [XXYY] [*införlivandeperioden ska anpassas till det tillämpningsdatum som fastställs i det nya penningtvättsdirektivet för tillämpningen av bestämmelserna om sammankoppling av den centraliserade automatiserade mekanismen*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande